

[Hvidberg.]

den Maade, som foreslaaet af det ærede Medlem Hr. Hoff, med 1 Stemme mellem 9 andre. Det vilde i alt Fald aldrig kunne blive gennemført, og det vilde heller ikke være berettiget efter min Mening, naar man tager hele Sagen i Betragtning og tager i Betragtning, hvad vi ogsaa anfører, at Akademiet for de tekniske Videnskaber nu sidste Gang f. Eks. har ydet 600 000 Kr. aarligt til Forskningen, og at Staten desuden skal yde 250 000 Kr. Hvis man indrettede det saaledes som af det ærede Medlem Hr. Hoff foreslaaet, vilde hele denne Sag gaa itu en Gang til.

Jeg vil gerne protestere kraftigt imod den Udtalelse, at Samordning er det samme som Ensretning. Der ligger næsten, synes jeg, deri en Insinuation imod Akademiet for de tekniske Videnskaber, som dog ikke vil lægge sin klamme Haand paa al Forskning, men tværtimod ønsker at fremme Forskningen, opmuntre den og skabe nyt Initiativ, saa jeg kan ikke give det ærede Medlem Hr. Hoff Ret i hans Betragtninger. Jeg anerkender fuldt ud, at Teknologisk Institut har ydet en meget stor Indsats, og jeg tror ogsaa, at der i og for sig inden for Teknologisk Instituts Rammer drives Forskning; i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har jeg det Indtryk, men jeg er ganske vist heller ikke sagkyndig paa disse Omraader. Men Teknologisk Institut er jo ogsaa repræsenteret inden for Repræsentantskabet og kan dær stille Forslag, og desuden har man vel dær Forbindelser med de forskellige Grupper inden for Akademiet og kan øve Indflydelse og stille Forslag ogsaa derigennem.

Det kunde jo godt være, at man i Repræsentantskabet ogsaa skulde optage Haandværksraadet, det har man nævnt for mig; og jeg vil gerne anbefale, at man under Lovforslagets videre Behandling optager ogsaa Haandværksraadet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hoff har Ordet for en kort Bemærkning.

Hoff: Uden at komme nærmere ind paa de sidste Ting, der er fremført her, vil jeg blot nævne, at det ikke er som Repræsentant for Teknologisk Institut, at jeg har fremført disse Bemærkninger. Det er ikke først og fremmest Teknologisk Institut, det gælder, men derimod den Ingeniør, der selvstændigt driver videnskabelig Forskning, og som for Fremtiden bliver afskaaret fra at faa Statsstøtte, hvis han ikke sikrer sig at vinde Akademiets Bevaagenhed. Jeg

vil derfor henstille, at Lovforslaget tilbagesendes til Udvalget.

Formanden: Der er altsaa stillet Forslag om, at Sagens Behandling standses, og at Lovforslaget vises tilbage til Udvalget. Jeg skal lade Afstemning om dette Forslag foretage i et senere Møde.

Vi vender derefter tilbage til Punkt 1 paa Dagsordenen:

*Fremsettelse af Lovforslag.***Undervisningsministeren (Hartling):**

Jeg har herved den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Skolelæger, Tanker og Planer om en saadan Lovforanstaltning* har været fremme i mere end en Menneskealder, dels behandlet i den offentlige Debat, dels i Kommissioner, sidst i Skolehygiejnekommissionen, der afgav Betænkning herom i 1938. Paa Grundlag af denne Betænkning fremsatte den daværende Undervisningsminister Dr. Højberg Christensen den 28. Maj 1943 Forslag om en Skolelægeordning, men Forslaget naaede paa Grund af Forholdene kun til første Behandling.

Nærværende Forslag er i det store og hele overensstemmende med det lige nævnte Forslag. Den væsentligste Ændring findes i § 11. Efter Forslaget af 1943 skulde Udgifterne i Landkommunerne bæres af Skolefondene, hvis Indtægter som bekendt hidrører fra Skat paa fast Ejendom. Efter det Forslag, jeg har den Ære nu at fremsætte, er Udgiften henlagt til Kommunerne og beregnes efter Antallet af Skolebørn, der omfattes af Skolelægeordningen. Det tør vist siges, at saaledes som Udviklingen har formet sig, er denne Ordning rimelig og retfærdig.

I de Bemærkninger, der er knyttet til Lovforslaget, er der givet en fyldig Redegørelse for de enkelte Paragraffer, saa jeg vil kunne nøjes med en meget kort Gennemgang af disse.

I § 1 foreslaas det, at der ved alle under Undervisningsministeriet hørende Skoler indføres Skolelægetilsyn. Private Skoler faar Frihed til at vælge mellem, om de vil ind under den almindelige Ordning, eller om de vil etablere en betryggende Ordning selv, til hvilken de da kan faa Statstilskud efter § 11. Ordningen bliver altsaa under den ene eller den anden Form obligatorisk for Skolerne, og den bliver ligeledes obligatorisk for Børnene og for Personalet. Dette er ogsaa en Nødvendighed, hvis Lovens For-